

spalonych chłopców, zostali aresztowani i osadzeni w więzieniu pod zarzutem morderstwa. wezwani zostali do zapłacenia dwóch złotych marek, za każde 100.000 marek papierowych.

CZEMU TURCJA BYŁA JEDYNYM PAŃSTWEM, KTÓRE NIE UZNAŁO ROZBIORU POLSKI?

Odplaciła nam pięknem za szlachetne

W r. 1787 carcyja rosyjska Katarzyna, wraz z cesarzem austriackim Józefem II, ułożyła projekt rozbioru Turcji. Ze strony Rosji i Austrii zaczęto robić wielkie przygotowania do tego dzieła. W Austrii, Dunajem miało płynąć wojsko, broń, amunicja i prowianty. Rosja tym sposobem miała ułatwienie niespodziewanego napadu na Turcję.

Katarzyna pod pozorem zwiedzenia prowincji południowych, zaprosiła cesarza Józefa na zjazd do Kaniowa. Było to starostwo, leżące na gruncie polskim, należące do synowa królewskiego ks. Stanisława Poniatowskiego. Stanisław August, człowiek łokkomyślny i bez charakteru, wpłynięty w sieć mętnych interesów, nie mógł nie pojechać na ów zjazd, jakkolwiek dobrze wiedział, że Rzeczpospolita Polska kroków, które sprzyjałyby temu zamachowi żadną miarą nie ułatwiał. Pojechał z resztą niechętnie nie odrywany od budowy pomnika dla Jana III na moście w Łazienkach. Było to dla niego o tyle trudniej, że nie mógł nie konspirować politycznie w przedmiocie obcych mu i nieprzyjacieli.

Konferencje odbywały się w najgłębszej tajemnicy, co nie przeszkadzało, że kilku szlachty zdołało postronnie wyyciągnąć wiadomości o przedmiocie. Knięża, z uzyskaniem wiadomości, że cicha wymiarki się do Berlina, pospieszyli na dwór Wilhelma Grubego i wyłożyli mu cele zjazdu kaniowskiego. Tym sposobem został pomieszany plan rosyjsko-austriacki. Dopiero po zawarciu układu ostatecznego, — chcieli wspólnie zapewnić sobie neutralność Prus, żeby te budzące

się z letargu, nie zajęły Kurlandji i Inflant. Podczas gdy Prusy, wieści otrzymywane niezłownie za komunikowały Anglii, panowie polscy, członkowie swięty król w Kaniowie, tylko pośrednią drogą dopuszczali do tajemnicy, podzielił się z nią z posłem tureckim w Warszawie i niezależnie, z własnego impulsu, wysłali notę do Porty Otomańskiej.

Turcja, dzięki temu, jak również uprzedzona przez Anglię i Prusy, nie dała się wywieść w pole. Nie uwierzyła w podstęp dla rewji wojska cesarskiego, która, nabyła chęć zrobić przyjemność Józefowi II, zgromadziła armię i flotę na morzu Czarnym. Rosja nie zdążyła jeszcze uruchomić przylatujących wojsk Rumunów, Suworowa i Potemkina, gdy Turcja niespodziewanie uprzedziła zamary aliantów i bez wypowiedzenia wojny wywiodła dla swoje wojska w Kinburu. Józef II ze swej strony przystąpił do brzości baterji artylerji, jadąc okrążył dla zajęcia Białogrodu. Wszystkie te przygotowania, zawdzięczając jedynie czynności i przyjaźni bezinteresowności grona działaczy polskich, posły w niwecz. Za ten czyn szlachetny i charakteryzujący duszę polską, obcą niskim knoaniom i zakulisowym podejściom, Turcja wydzieliła się nieuznaniem rozbioru Polski przez trzy mocarstwa następnie. Z tego też powodu każdy z sułtanów aż do ostatnich chwil istnienia monarchji, zaprzysiął swego wielkiego wezyra na widok zgrozdzonych reprezentantów państw zagranicznych. Gdzież jest posel polski? Czemu go nie ma między nimi?

DROUET GŁÓWNY SPRAWCA ŚCIECIA NA GIŁO-TYNYE KRÓLA FRANCUSKIEGO LUDWIGA XVI

Wielka rewolucja objęła Francję i zsechowała się w Paryżu. Król Ludwik XVI niepokojony smutnemi przeczućmi, postanowił ustronić się poza linię groźnych mu niebezpieczeństw i poszukać przytułku za granicami swego państwa. Pomyślnie ten został rozwinięty i uplanowany zamkiem grodnem zafiancował króla. Sprzymierzonym udało się omylić czujność policyj i co ważniejsze strazy rewolucyjnej, pilnujących rogatki. Dnia 20 czerwca 1791 r. króla wywieziono z miasta zwyciężoną doródką do miejsc, w którym oczekiwali dwa przygotowane powozy pocztowe dla niego i najbliższych dworzan.

Wszystcy odciechni w przekonaniu iż niebezpieczeństwo zostało zażegnane. Najzwyklej z rana król zjechał do miasta Saint Menesul, nie przewidując, iż znajdzie tam oddział kawalerji, zajęty tropieniem nieprzyjacieli rewolucji. Żołnierze nie poznali Ludwika, który wsiadł na głowę wielkiej kapeluszy i połowę twarzy ukrył w wysokim kołnierzu płaszcza. Byłby niebezpiecznie ocenił, gdyby nie nowe niebezpieczeństwo. — Począłtem w tem mieście był Jan Chrzestiel Drouet, były dragon, zawzięty przyjaciel rewolucji, wróg króla i arcyprzeciwnik Drouet spoznał Ludwika. Nie zszedł go i nigdy przedtem nie widział, uderzył go jednak podobieństwo twarzy do portretu umieszczonego na monetach. Powoły odciechni i wtedy dopiero zawzięty człowiek doszedł do wniosku, że podróżny a król jest jedyną i tą samą osobą. Drouet siadł na konia, zabiera z sobą kilkunastu kawalerzystów, puszcza się w pogoń przez pola, okrzyczał powoły manowcami i urządził zasadzkę w Varennes.

— Aresztujcie cie! — woła, wyprawiając Ludwika z karety. — Czego chcecie szalony człowieku? — zapytał król, myśląc, że ma przed sobą obłąkanego. — Chcę drobnostki, minowicie: twojej głowy, minowicie: kłusaczem żołnierz i osobliwie odwołów do Paryża. Konwencja narodowa, uniesiona radością z powodu udamienionej ucieczki, wynajmuje Drouetowi 30,000 franków nagrody. Odmówił przyjęcia tak znacznej sumy, żądając natomiast fotelu wśród sędziów, którzy rozstrzygać będą jego niebezpiecznego króla. Gdy proces już nastąpił, Drouet ślad przed

pulpiem prokuratora i w słowach wymownych domagał się kary śmierci na króla, co też zostało zasygnalizowane. Po egzekucji człowieka ten wpadł w szal, głosząc wieść za ścianami węgierskich wiezi najniższej podejrzanych, które oburzył na siebie tych nawet, którzy mu sprzyjali. Był wal oburzył przy najbliższych egzekucjach i gitym mu na to pozwolono, byliby zastępowali kawa. Pewnego razu, gdy ściana 16-letnią hrabiankę d'Estaing, — Drouet przerwał kordon straż, wbiegł na szafot, chcąc za cudne jasne włosy nieszczęśliwą dziewczę i usiłował pociągnąć ją pod noś gilotyny. To ostatecznie wywołało przeciwko niemu oburzenie nawet motłochu krwi łaknącego. Rozucano się na niego i byłby nastąpił samosąd, gdyby nie król, który uciekł do Senjarkji. Zmarł w 1824 roku w 61 roku życia.

TANIEC POD REWOLWERAMI

Zuchwały napad bandy muryznych zdarzył się w okolicy Chicago. Pięćdziesięciu muryznych, ubranych w nodze i rewolwery wdarło się do sali, w której towarzyszy białych zabawiano się tańcami. Czarni a niebezpieczni wszyscy wyjsza, wywołali rewolwery i rozkazali tańczącym parom stanąć. Nie mieli oni jednak zamiaru obrabować towarzyszy, tylko, pragnąc doznać przyjemności tańczenia z białymi kobietami. Te jednak nie chciały spełnić ich żądania i uduły się pod opiekę mężczyzn. Ale guryżni bez ceremonji, wciąż gro-

Siur. Many banany. — Rybina przedstawia panny Dory Stone zrywające dojrzale banany z drzewa rosnącego w Washingtonie, w cieplarni. Nie many bananów więcej, wszystkie zjedzone.

ODEZWA

GŁÓWNEGO KOMITETU KOŚCUSZKOWSKIEGO NA NOWY ROK I OKOLICĘ

Dnia 26 maja b. r. wydaliśmy pierwszą zasadniczą odezwę w sprawie budowy Instytutu Naukowo-Doświadczalnego im. T. Kościuskiego w Polsce, wskazywając w niej doniosłość tego celu i gwarantując złożonym funduszom. Z początkowaną akcją spotkała się z uznaniem i aprobatą wychodzącą, przystąpiłszy przeto do organizowania Komitetów Okręgowych w główniejszych i liczących się centrach. Najpóźniej jednak 1-go października pragniemy rozpocząć kampanję zbiorczą, nie pretelując jej jednak, lecz już na Nowy Rok skłoniemy.

Za Zarząd:

P. Nowotka, prezes
A. Piszczyk, sekretarz
P. S.: Wszelką korespondencję uprasza się nadsyłać na ręce ks. Dra Wł. Chrzanowskiego, pod adresem: Consulate General of Poland, 953 Third Avenue, New York City.

MISJA W SAHARZE

Pisma paryskie przyniosły do pozost z Timbuktui, że przybyła tam pismo przez Saharę naukowca misja amerykańska pod komendą F. Lloyd'a Gibbons'a.

Misja ta przybyła do Timbuktui z kilkoma załadowanymi wielbłądami, nioścącymi pakunki. Kierowała się tam sama doródką, która przybyła w zimie samochodem. W przebiegu trzech miesięcy misja ta przebyła 3,000 km. od granicy Algierji była niesłychanie ciężka i pełna niebezpieczeństw.

Kilku uczestników wyprawy umarło z powodu gorąca i braku wody. W drodze, około Skal Hamada wycieczka zbladziła w poszukiwaniu wody. Wówczas wszystkich groziła śmierć niechybna.

Kiedy masyzerowano przedmiotem panu Gibbonsowi wybitnego gróla targarskiego, który mu wręczył podziwione dla doświadczenia prezesa Hardinga, pisanie na owczej skórze językiem targarskim.

W podrozwieniu tem żyjący król targarski narodowi amerykańskiemu, „aby Allah rozmożił stada wielbłądów, uczynił ich szyszykami”.

„Niechaj naród amerykański ma doświadczyć w swej ojczyźnie”.

Nalwany król targarski nie wiedział pewno, że Ameryka ma doświadczyć.

W Timbuktui właśnie kolonia francuska obchodziła święta amerykańskiej Independence Day. W uroczystości tej, wzięła udział wycieczka, serdecznie pojejmowana przez kolonistów.

Żaden Złodziej

— nie będzie mógł majstrować koło Waszego rachunku oszczędnościowego, tak, jak majstruje koło Waszej kieszeni! Nie pomogą nie przytem ani obęgi słowne, ani języki płomieni!

JEŻELI JEDNAK WY NIE ZAOPIEKUJECIE SIĘ SWEMI PIENIĘDZMI — ZAOPIEKUJE SIĘ NIE-MI KTO INNY!

Nie bądźcie zbyt pewni siebie. Drudzy już tego żałują. Wszak, jak wiecie, wypadki chodzą po ludziach. Oddawna już nie nosi się oszczędności w kieszeniach, ani nie kładzie się ich do szuflad, sztoków lub materacy.

Dlaczegoż więc nie postąpić najwłaściwie i najmądrzej i nie zanieść ich do Bowers Savings Bank? Tam będą one bezpieczne przed ręką złodzieja — i będą przytem RÓŻNĄ z dnia na dzień.

Zróbcie jedyną rozsądną rzecz! Otwórzcie sobie rachunek oszczędnościowy!

Zróbcie to, zanim zbrodnicza ręka wkradnie się do Waszej kieszeni!

THE BOWERY SAVINGS BANK

110 East 42nd Street (naprzeciwko stacji Grand Central)
i 128 BOWERY, NEW YORK

Z GALERJI DZIWAKÓW

Historia zapisała nazwisko dziwaków w Polsce z czasów koni szowych, o dziwakach zaś z epoki późniejszej zupełnie zapomnieli. Do rzędu tych ludzi obłąkali, należał Kosiński, śladziec z Podlasia, zmarły i pochowany w Śledziech w 1870 r. Był to osobliwiek rzeczywistnie nie zwyczaj. Brzechomowa, magik, i szarlatan, miał w sobie coś demonicznego i żył wyłącznie dla planowania ludziom figliw. Dość przytoczyć niektóre jego sprawy. W r. 1863 jeszcze jako dzieć wiośki pod Sokolowem, jeździł Kosiński do Śledziech. Był dudy mroź i pędził saniami za przeprzeżeniem w parę koni. Na drodze dogonił żydka, o którym krążyła opinia, że z żandarmami rosyjskimi żył w zażyłości.

— Śladaj Jankielku — rzekł to coby do miasta podwożę. A by to czasy największego napięcia walk powstańczych z moskalkami. Przygarnięty na sanie zauważył ułożony pod koźmi kilkunastu podwójnych worków. Kosiński przyznał mu się, że wie się proch dla hotelu Warszawskiego i o rzał pokój na parterze, prosząc Jankielka ażeby mu pomógł ułożyć worki pod łózkami. Żydek chociaż z bojaźnią załatwił to i zniknął. W kwadrans potem, zandarmierja otoczyła hotel. Rotmistrz wszedł do „numeru” i rzekł bez ogródek.

— Mam wiadomość, że pan proch przywoziłeś. Wiem, że cały wasz łoż pod łózkami. Kosiński w odpowiedzi potari zapalek, zapalił już przygotowany papier skrócony, rzucił z ogniem pod łózkę i krzyknął: — Jeżeli zostaliem wyśledzony, to niech mnie i pana rotmistrza diabli wezmą! Co widząc rotmistrz rzekł głową sztybą, wypadł na ulicę i krzyknął na zandarmów: — Ratu! się kto w Boga wierzy! Ten dom lada chwila wyleci w powietrze! — Wybuch nie nastąpił z przyczyny, że w workach było — przyzwyczajone na sprzedaż nasebnie cebulki.

Straciwszy majątek, Kosiński starzec już 70-letni, przeniósł się do Śledziech i zamieszkał w domu stolarza Plikowskiego przy ulicy Florjańskiej. Czego on tam nie wyprawiał, wybierał się za stracha, wydobyl głosy ze studni, laził nocą po drzewach i udawał puszczyka i t. d. Pewnego razu, jak zawsze, szedł powyżej uszu, zawiadomił swoich wierzycieli że w umówionym dniu i o oznaczonej godzinie, Aplekarsze również sprzedaż flakoniki z 24 i 100 tabletkami. Aspieryna jest marką ochronną wyrobów Bayera Monoceti-cadestier Salicylicacid.

— Ja was jeszcze lepiej urządzi! — woła i ściga przerażonych.

Umarłając już naprawdę, Kosiński pozostawił testament, w którym wyraził żądanie aby zamsta żalobników, chowali go notoryczni łobuzi i uczelni piący się śledczy. Za tę fatygę pisał im sumę 25 rubli na wyprawienie stypy pogrzebowej. Policja oparła się temu żądaniu i na wet osobiwa sukcesja została unieważniona.

W Paryżu przed kilkoma dniami rozegrał się ponury dramat w rodzinie niejakich Vauchetów. — Pan Vauchet był alkoholikiem i brutalnym. Tortur, jakie cierpiała oden żona przeżył na 80 nie nie zdoła określić. Dość, że podchmielony małżonek codzień tak się z nią obchodził, iż biedna kobieta miała ciągłe rany od uderzeń.

Mając lat 53, pani Vauchet przeniosła całe swe uczucie na

TRAGEDJA NIESZCZĘŚLIWEJ ŻONY

W Paryżu przed kilkoma dniami rozegrał się ponury dramat w rodzinie niejakich Vauchetów.

Pan Vauchet był alkoholikiem i brutalnym. Tortur, jakie cierpiała oden żona przeżył na 80 nie nie zdoła określić. Dość, że podchmielony małżonek codzień tak się z nią obchodził, iż biedna kobieta miała ciągłe rany od uderzeń.

Mając lat 53, pani Vauchet przeniosła całe swe uczucie na

TRAGEDJA NIESZCZĘŚLIWEJ ŻONY

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

42nd ST. GODZINY OPIŚKOWE:	
Pon.	— 8.30 do 7
Wter.	— 8.30 do 4
Środa	— 8.30 do 4
Czwart.	— 8.30 do 4
Piątek	— 8.30 do 4
Sobota	— 8.30 do 1

BOWERY GODZINY OPIŚKOWE:	
Poniedział.	— 9 do 7
Wtorek	— 9 do 3
Środa	— 9 do 3
Czwartek	— 9 do 3
Piątek	— 9 do 3
Sobota	— 9 do 1

27-letnią córkę i 20-letniego syna.

Właściwie, że córka państwa Vauchetów, oddawna chorą, zmarała na suchoty.

Wraz z jej śmiercią rozprzeczony się mąż pani Vauchet.

Biedna kobieta czuwała wianem przy trumnie córki, kiedy do mieszanki późną już nocą wtozwał się straszliwie pijany, maż i nie bacząc na rzewki córki, pożał i z rzuca się na interesantów z batem.

— Ja was jeszcze lepiej urządzi! — woła i ściga przerażonych.

Umarłając już naprawdę, Kosiński pozostawił testament, w którym wyraził żądanie aby zamsta żalobników, chowali go notoryczni łobuzi i uczelni piący się śledczy. Za tę fatygę pisał im sumę 25 rubli na wyprawienie stypy pogrzebowej. Policja oparła się temu żądaniu i na wet osobiwa sukcesja została unieważniona.

W Paryżu przed kilkoma dniami rozegrał się ponury dramat w rodzinie niejakich Vauchetów.

Pan Vauchet był alkoholikiem i brutalnym. Tortur, jakie cierpiała oden żona przeżył na 80 nie nie zdoła określić. Dość, że podchmielony małżonek codzień tak się z nią obchodził, iż biedna kobieta miała ciągłe rany od uderzeń.

Mając lat 53, pani Vauchet przeniosła całe swe uczucie na

TRAGEDJA NIESZCZĘŚLIWEJ ŻONY

W Paryżu przed kilkoma dniami rozegrał się ponury dramat w rodzinie niejakich Vauchetów.

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Powiedz „Bayer” i dopomni naj się

Rybina przedstawia strażaków kończących akcję ratunkową po katastrofalnym pożarze w Brooklynie, który pociągnął za sobą śmierć 2 strażaków

Czy fotografujecie się u polskiego fotografa?

Mamy dział Gramotnów i Rekordów Victor, Sonora, Brunswick, Columbia, Cheney & Kimberley

Przychodzą do nas, zaoszczędzić pieniądze SPRZEDAJEMY

GRAMOFONY LATWE NA SPŁATY

M. SMITH

3815--3rd Ave. NEW YORK CITY

blisko 171 ulicy Tel. Bingham 1878

